

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Blanky Fauré a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **Mgr. M. Ch.**, narozený dne XXX
bytem XXX,
zastoupený Mgr. Karlem Sedláčkem, advokátem se sídlem
Koželužská 591/21, 779 00 Olomouc

proti
žalované: **Česká advokátní komora**
se sídlem Národní tř. 16, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí odvolacího kárného senátu odvolací kárné komise České advokátní komory ze dne 24. 6. 2016, č. j. K 148/2011,

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

1. Žalobce se žalobou podanou dne 6. 12. 2016 domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí, kterým odvolací kárný senát České advokátní komory (dále též "odvolací orgán" či „žalovaná“) dne 24. 6. 2016 zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí kárného senátu České advokátní komory (dále též "prvostupňový orgán") ze dne 27. 4. 2012 a uvedené kárné

rozhodnutí potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím bylo konstatováno, že žalobce porušil ustanovení § 16 odst. 1, 2 a § 17 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, v platném znění (dále jen „zákon o advokacii“) ve spojení s čl. 4 odst. 1 usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1997, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky (dále jen „Pravidla profesionální etiky“). Podle ustanovení § 32 odst. 5 zákona o advokacii bylo upuštěno od uložení kárného opatření a žalobce byl zavázán zaplatit prvostupňovému orgánu náhradu nákladů kárného řízení ve výši 3 000 Kč. Žalobce byl shledán kárně vinným tím, že ačkoliv právně zastupoval obchodní korporaci HRV s.r.o., se sídlem Brno, Příkop 843/4 (dále jen „společnost H. s.r.o.“) ve sporu s obchodní korporací Wirtz GmbH, se sídlem Heinsberg, Industriestr. 44, Německo (dále jen „společnost W.“) o zaplacení částky 1 473,22 euro s příslušenstvím z titulu neuhrazené faktury číslo 10253/2008 a bylo mu známo, že rozhodčím nálezem vydaným rozhodcem "Rozhodování sporů s.r.o." pod č. j. Ro 006/208 byla společnosti W. uložena povinnost zaplatit společnosti H. s.r.o. žalovanou částku, a že společnost W. na základě tohoto rozhodčího nálezu dne 30. 11. 2009 zaplatila společnosti H. s.r.o. částku 2 565,32 euro zahrnující v sobě, jak žalovanou částku, úroky a další náklady, dne 10. 12. 2010, podal v zastoupení společnosti H. s.r.o. k témuž rozhodci rozhodčí žalobu proti společnosti W. Touto rozhodčí žalobou se společnost H. s.r.o. opakovaně domáhala zaplacení částky 1 473,22 euro s příslušenstvím z titulu neuhrazené faktury číslo 10253/2008. Tímto jednáním žalobce prosazoval neoprávněné zájmy klienta a vázal se jeho pokyny, které byly v rozporu s právním nebo stavovským předpisem, při výkonu advokacie nejednal čestně a svědomitě, při výkonu advokacie nepostupoval tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu, když za tím účelem nedodržel pravidla profesionální etiky ukládající mu povinnost všeobecně poctivým, čestným a slušným chováním přispívat k důstojnosti a vážnosti advokátního stavu.

2. Žalobce poukázal v žalobě nejprve na skutečnost, že ve věci již bylo rozhodováno Městským soudem v Praze, který rozsudkem ze dne 14. 1. 2016, č. j. 8 A 164/2012-40-47 zrušil rozhodnutí odvolacího kárného senátu ze dne 3. 9. 2012, č. j. K 148/2011, neboť nebylo dostatečně prokázáno a odůvodněno zavinění žalobce, nebyla prokázána míra závažnosti porušení povinností žalobce a také nebyla zohledněna skutečnost, že se jedná o první kárné provinění advokáta s poměrně krátkou dobou praxe. Dále žalobce konstatoval, že poté odvolací senát České advokátní komory znovu přezkoumal napadené kárné rozhodnutí kárného senátu České advokátní komory a odvolání žalobce opět neshledal důvodným.
3. Žalobce *v prvním žalobním bodu* namítá porušení ustanovení § 28 vyhlášky č. 244/1996 Sb., kárný řád, neboť nebylo přihlédnuto ke všem vadám, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.
4. *Ve druhém žalobním bodu* namítá žalobce absenci řádného naplnění všech znaků kárného provinění, což způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Žalovaná totiž v rozporu s ustanovením § 78 odst. 5, zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) nerespektovala závazný právní názor vyslovený v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 1. 2016, č. j. 8 A 164/2012-40-47. Upozorňuje na to, že dle ustanovení § 32 odst. 2 zákona o advokacii je kárným proviněním závažné nebo opětovné zaviněné porušení povinností stanovených advokátovi nebo advokátnímu koncipientovi zákonem o advokacii nebo zvláštním zákonem nebo stavovským předpisem. Dle názoru žalobce nebylo provedeným dokazováním prokázáno jeho zavinění při jednání, v němž žalovaný

spatřuje jeho kárné provinění. Z identického textu první i druhé žaloby nelze v žádném případě dovodit zavinění žalobce či jeho vědomost o tom, že podává žalobu v případě věci rozsouzené, neboť se jedná o formulářovou žalobu, kdy po doplnění rozhodných žalobních tvrzení a dalších náležitostí žaloby, bude text žaloby ve výsledku shodný vždy. Má za to, že není možné po něm spravedlivě požadovat, aby si pamatoval to, že již ve stejné věci podával žalobu, když mezi první i druhou žalobu uplynula doba dvou let. Svého klienta náležitě poučil o důsledcích v případě uvedení nepravdivých informací a neměl důvod svému klientovi nevěřit. Upozorňuje na to, že v jeho situaci měl žalovaný zvažovat závažnost porušení, když se tomuto znaku kárného provinění v napadeném rozhodnutí nevěnuje.

5. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla odmítnutí či zamítnutí žaloby.
6. Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 s. ř. s., a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, kterému předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Zároveň s odkazem na ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. přezkoumal, zda správní orgán respektoval závazný právní názor soudu.
7. Městský soud v Praze vyšel z následující právní úpravy:

Podle ustanovení § 16 odst. 1, 2 zákona o advokacii, ve znění účinném v době vydání prvostupňového rozhodnutí, *advokát je povinen chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta a řídit se jeho pokyny. Pokyny klienta však není vázán, jsou-li v rozporu s právním nebo stavovským předpisem; o tom je advokát povinen klienta přiměřeně poučit. Při výkonu advokacie je advokát povinen jednat čestně a svědomitě; je povinen využívat důsledně všechny zákonné prostředky a v jejich rámci uplatnit v zájmu klienta vše, co podle svého přesvědčení pokládá za prospěšné.*

Podle ustanovení § 17 zákona o advokacii, ve znění účinném v době vydání prvostupňového rozhodnutí, *advokát postupuje při výkonu advokacie tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu; za tím účelem je zejména povinen dodržovat pravidla profesní etiky a pravidla soutěže. Pravidla profesní etiky a pravidla soutěže stanoví stavovský předpis.*

Podle ustanovení § 32 odst. 2 zákona o advokacii, ve znění účinném v době vydání prvostupňového rozhodnutí, *kárným proviněním je závažné nebo opětovné zaviněné porušení povinností stanovených advokátovi nebo advokátnímu koncipientovi tímto nebo zvláštním zákonem nebo stavovským předpisem.*

Podle ustanovení § 35e odst. 2 zákona o advokacii, ve znění účinném v době vydání prvostupňového rozhodnutí, *nestanoví-li tento zákon nebo kárný řád něco jiného nebo nevyplývá-li něco jiného z povahy věci, použijí se v kárném řízení přiměřeně ustanovení trestního řádu.*

Podle ustanovení § 28 zákona o advokacii, ve znění účinném v době vydání prvostupňového rozhodnutí, *odvolací senát přezkoumá výrok odvoláním napadeného rozhodnutí, jakož i správnost kárného řízení, které tomuto rozhodnutí předcházelo; přihlíží přitom i k vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, pokud mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.*

Podle čl. 4 odst. 1 Pravidel profesní etiky je *advokát všeobecně povinen poctivým, čestným a slušným chováním přispívat k důstojnosti a vážnosti advokátního stavu.*

8. Ze správního spisu soud zjistil tyto skutečnosti:
9. Podáním kárné žaloby ze dne 2. 12. 2011 bylo zahájeno kárné řízení proti žalobci, a to na základě stížnosti doručené dne 13. 5. 2011 České advokátní komoře, z jejíhož obsahu je zřejmé, že společnost W. uvedeného dne roku 2008 objednala u společnosti H. s.r.o. standardní zápis do internetového seznamu firem. Společnost H. s.r.o. vystavila za provedení tohoto zápisu fakturu číslo 10253/2008 na částku 1 473,22 euro, kterou společnost W. uhradila včetně příslušenství až na základě rozhodčího nálezu vydaného rozhodcem „Rozhodování sporů s.r.o.“ pod č. j. Ro 006/208. Dne 26. 4. 2011 společnost W. opět obdržela novou rozhodčí žalobu podanou žalobcem dne 10. 7. 2010 s identickou pohledávkou. Právní zástupce společnosti W. považoval jednání společnosti H. s.r.o. za neseriózní a žádal prošetření jednání žalobce. Ve věci bylo s žalobcem zahájeno kárné řízení, které vyústilo v rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 27. 4. 2012, č. j. K 148/2011. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno odvolacím kárným senátem odvolací kárné komise České advokátní komory ze dne 3. 9. 2012, č. j. K 148/2011.
10. Proti rozhodnutí ze dne 3. 9. 2012, č. j. K 148/2011, podal žalobce dne 27. 11. 2012 u Městského soudu v Praze žalobu, na základě níž vydal Městský soud v Praze dne 14. 1. 2016 rozsudek č. j. 8 A 164/2012-40-47, kterým bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti rozhodnutí. V rozhodnutí soud mimo jiné uvedl, že *„v první řadě postrádá v každém z vydaných správních rozhodnutí posouzení otázky závažnosti a opětovnosti zaviněného porušení povinností vytýkaných žalobci“*, když z těchto *„rozhodnutí nelze ani dovodit, z jakých důvodů jednání žalobce považují orgány České advokátní komory za závažná a v jaké míře.“* Přitom soud upozornil odvolací orgán na to, že kárným proviněním je jen takové porušení povinností stanovených advokátovi nebo advokátnímu koncipientovi, které je a) zaviněné a b) závažné nebo opětovné; obě podmínky přitom musí být splněny kumulativně s tím, že *„...v odůvodnění svého rozhodnutí potom musí (odvolací orgán pozn. soudu) prezentovat, jak skutečnosti, z jakých takový závěr dovodil, tak i úvahy, jakými tak učinil.“* Dále soud *„přisvědčil těm námitkám žalobce, kterými namítal nedostatečnost vypořádání se s jeho obhajobou, ale také znak/y kárného provinění, tj. i s mírou jeho zavinění“*, a to zejména s odkazem na čl. 6 odst. 3 Pravidel profesionální etiky, dle kterého si advokát není oprávněn ověřovat bez souhlasu klienta pravdivost nebo úplnost skutkových informací poskytnutých mu klientem.
11. Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Soud se nejprve zabýval otázkou, zda žalovaná strana naplnila závazné pokyny dané rozhodnutím městského soudu v rozsudku ze dne 14. 1. 2016, č. j. 8 A 164/12-40-47. Co se týče prokázání zavinění žalobce, odvolací orgán shledal závažnost jednání žalobce v jeho postupu, kdy při podávání řady žalob za téhož klienta nevedl potřebnou evidenci tak, aby nedocházelo k tomu, že by ve věci již rozsouzené byla podána opětovná žaloba. Svůj závěr opřel o výpověď samotného žalobce s tím, že *„měl předpokládat to, že podávání takového množství žalob vyžaduje odpovídající evidenci a mohl a měl předpokládat, že bez takovéto evidence může dojít k takovým pochybením, která budou v rozporu s řádným výkonem advokacie“*. Poukázal na to, že advokát by si měl pamatovat jakou žalobu podává, a to i vzhledem k časovému odstupu mezi podáním obou návrhů. K závažnosti jednání odvolací orgán konstatoval, že jednáním žalobce společnosti W. vznikla újma, když musela reagovat prostřednictvím právního zástupce na podanou žalobu v řízení, které nepřipouští opravný prostředek proti rozhodnutí. Ohledně hodnocení zavinění žalobce, odvolací orgán

konstatoval, že úkolem advokáta je „*korigovat nesprávné představy, postoje a stanoviska svých klientů.*“ Za tím účelem je třeba vést dostatečnou evidenci a kontrolu podaných žalob, kterou měl provádět žalobce, neboť „*měl a mohl předvídat, že při takovém množství žalob bez potřebné kontroly a evidence může dojít k závažným pochybením.*“ Odpovědnosti za toto pochybení se nemůže žalobce zprostit obhajobou vedenou v tom smyslu, že mu nebylo známo, že se jedná o duplicitně uplatněný nárok a vycházel pouze z informací klienta. K námitce týkající se zohlednění skutečnosti prvního kárného provinění žalobce s poměrně krátkou dobou praxe se žalovaná vyjádřila v odůvodnění trestu, když při upuštění od uložení kárného opatření přihlédla k tomu, že žalobce *nebyl v minulosti kárně postižen* a jedná se tedy „*o první provinění advokáta s poměrně krátkou dobou praxe*“ s tím, že žalobce se doznal a uvedl, k jakému pochybení došlo.

12. Ze shora uvedeného vyplývá, že žalovaná se ve smyslu ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. v plném rozsahu vypořádala se závaznými závěry rozsudku městského soudu ze dne 14. 1. 2016, č. j. 8 A 164/12-40-47 .
13. *K prvnímu žalobnímu bodu*, v němž žalobce namítá, že nebylo přihlédnuto ke všem vadám, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, soud konstatuje, že jde o námitku zcela nekonkrétní. Žalobce jednoznačně nespecifikoval, jakými vadami bylo řízení žalované zatíženo a v jakém ohledu tedy nebylo naplněno ustanovení § 28 zákona o advokacii. Soud tedy tuto námitku přezkoumal pouze v obecné rovině, a to v souladu se závěrem rozsudku NSS ze dne 28.4.2004, č. j. 1 Azs 28/2004-41 („*Jestliže žalobce namítal vady správního řízení toliko v obecné rovině, tj. omezil se jen na citaci příslušných ustanovení správního řádu, aniž by uvedl, v čem konkrétně měly tyto vady spočívat, krajský soud postupoval v souladu se zákonem, Jestliže procesní postup žalovaného v řízení přezkoumal obecně ve vztahu k obsahu správního spisu a neshledal v postupu žalovaného pochybení.*“). Z obsahu správního spisu není zřejmé, že by se žalovaná jakkoli odchýlila od zákonných ustanovení, kárnou žalobu projednala postupem respektujícím ustanovení § 13 až § 25 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti ČR č. 244/ 1996 Sb., advokátní kárný řád.
14. *Ke druhému žalobnímu bodu* soud uvádí, že žalobce v něm prakticky opakuje závěry rozsudku městského soudu ze dne 14. ledna 2016 č. j. 8 A 164/2012-40-47. K žalobcem nastoleným otázkám se soud již vyjádřil výše (viz body 14 – 18 rozsudku). Nad to soud k obraně žalobce ohledně identického textu formulářové žaloby podotýká, že institut formulářových žalob se stal zcela standardním nástrojem vymáhání právních, zejména peněžitých, nároků (např. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 o drobných nárocích) s ohledem na rychlost i nízkonákladovost. Zároveň však klade vyšší požadavky na organizaci evidence a kontroly, neboť je pravdou, že vzhledem k částečné shodnosti podávaných žalob není vždy zřetelná jejich identifikace. Tohoto prvku si však žalobce musel být vědom, a pokud institut formulářových žalob využíval, měl zavést i adekvátní kontrolu spisů a ne se pouze spoléhat na informace od svého klienta.
15. Na základě výše uvedeného, když soud neshledal námitky žalobce důvodné, soud žalobu dle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalovaná, avšak žalované v řízení žádné náklady nad rámec jejich běžných činností

nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. července 2019

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu